

บทความวิจัย

การส่งเสริมสุขภาพเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ Health Promotion for School-Age Children Ban Thung Chai School (Pattananusorn), Thung Chai Sub district, Utumphornpisai District, Sisaket Province

ปราณี ศรีบุญเรือง¹ Pranee Sriboonruang¹
วันยรัตน์ คุณาพันธ์^{2*} Wanyarat Kunapan^{2*}
จุฑามาศ แก้วจันดี³ Chuthamat Kaewchandee³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่มีต่อ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของเด็กนักเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชยอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

โดยประยุกต์กรอบแนวคิดแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพในการศึกษาปัจจัยทางด้านพฤติกรรมการ สุขภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 106 คน ซึ่งได้จากการสุ่มกลุ่ม ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนของเด็ก วัยเรียน และแบบประเมินพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียน จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบ rating scale การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คำนวณค่า IOC เท่ากับ 0.92 และหาการหาความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.77

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่ง ไชยอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เพศชายมากกว่าเพศหญิง จำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่ มีอายุ 10 ปี ปัจจัยนำ ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพอยู่ใน ระดับดีมาก ปัจจัยเอื้อ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดีมาก ปัจจัยเสริม การได้รับ ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และการได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลอื่น อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ ประเมินพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพพบว่าอยู่ในระดับดีมาก ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย นำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับ การส่งเสริมสุขภาพเด็กวัยเรียน พบว่า ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ มีความสัมพันธ์กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

คำสำคัญ : การส่งเสริมสุขภาพ, เด็กวัยเรียน

¹ อาจารย์สาขาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

² อาจารย์สาขาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

* ผู้รับผิดชอบหลักบทความ Email: Wanyarat.k@sskru.ac.th

Abstract

This research is descriptive. The objectives of the cross-sectional Descriptive Research aims were to study the health promotion of school-aged children at Ban Thung Chai School (Pattananusorn), Thung Chai Subdistrict, Utumpornpisai District, Sisaket Province, apply the conceptual theoretical framework and health belief patterns. The subjects used in the health belief factors study were 106 students in grades 4-6 of Ban Thung Chai School (Pattananusorn), Thungchai Subdistrict, Utumpornpisai District, Sisaket Province, which was obtained from stratified random sampling, multi-stage random sampling, and sample random sampling. Contributing factors Supplementary factors of school-age children and health promotion behavior assessment of school-age children have 40 Rating scale. Quality checking of the tool for content validity by 3 experts calculated the IOC value to be equal to 0.92 and the Reliability finding to be equal to 0.77.

The results of the research showed that the personal factors of school-age children of Ban Thung Chai School (Pattananusorn), Thung Chai Subdistrict, Utumporn Phisai District. Sisaket province found that males are more than females, classified by age, found that most of them are 10 years old. Classified by The leading factor is very good. The contributing factor is very good. Auxiliary factors are moderate. When assessing health promotion behaviors, it was found to be at a very good level. Results of the analysis of the relationship between leading factors, facilitating factors, and additional factors. With the promotion of health for school-age children, it was found that leading factors and contributing factors were related to health care and physical health promotion behaviors of school-age children. Statistically significant at the $p < 0.05$ level.

Keywords: health promotion, school age children

¹ Lecturer in Community Health, Sisaket Rajabhat University

² Lecturer in Community Health, Sisaket Rajabhat University

³ Assistant Professor in Community Health, Sisaket Rajabhat University

Corresponding Author * Email: Wanyarat.k@sskru.ac.th

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กวัยเรียนเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการต่าง ๆ มากขึ้น มีอายุระหว่าง 6-12 ปี สามารถจัดการเกี่ยวกับตนเอง มีอิสระในการดูแลตนเองมากขึ้น ทั้งยังมีความพร้อมทางด้านร่างกายและการเรียนรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเอง เด็กสามารถดูแลสุขภาพอนามัยโดยกระทำอย่างตั้งใจ โดยใช้ความรู้และเหตุผลมากขึ้น สามารถเข้าใจพฤติกรรมที่ให้ผลดีต่อสุขภาพตนเองมากขึ้น เช่น การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย โดยมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาแนะนำเท่านั้น แต่ตัวเด็กเป็นบุคคลสำคัญที่จะเริ่มดูแลตนเองเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ หากมีการดูแลสุขภาพที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพที่ดีต่อไปในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาพฤติกรรมดูแลสุขภาพที่เหมาะสม จึงควรเริ่มทำตั้งแต่วัยเด็ก⁽¹⁾

การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนเก่งและดีจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตั้งแต่แรกเกิดทักษะชีวิต (Life Skills) เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต โดยเฉพาะกลุ่มวัยเรียน ซึ่งเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม การมีทักษะชีวิตวัยเรียน เป็นความสามารถพื้นฐานของวัยเรียนที่ใช้เผชิญปัญหาปกติในชีวิตประจำวัน เช่น ความเครียด สุขภาพ การคบเพื่อน การปรับตัว ครอบครัวแตกแยกการบริโภคอาหาร และยังเป็นความสามารถจำเป็นในการเผชิญปัญหาเฉพาะ เช่น ยาเสพติด โรคเอดส์ การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การตั้งครรภ์ ภาวะโภชนาการ ภัยธรรมชาติ ทักษะชีวิตเป็นทักษะที่ทำให้คนรู้จักดูแลตนเองทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจซึ่งจะส่งผลให้คนมีสภาพการดำรงชีวิตที่มีความสุขและสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมโดยไม่เป็นภาระของสังคม จึงได้นำไปใช้เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสังคมโลกทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองโดยการใช้ความคิด การปรับตัว การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับอารมณ์และความเครียดในการแก้ไขปัญหาให้กับตนเองได้อย่างฉลาด⁽²⁾ ถ้าเด็กในวัยนี้รู้จักการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดุสิต หังเสวก (2552)⁽³⁾ ช่วยให้การปฏิบัติอย่างมีหลักการและเหตุผล และได้งานที่มีประสิทธิภาพ รู้จักประเมินตนเองอย่างมีเหตุผล ตลอดจนคิดอย่างสมเหตุสมผล ทำให้เป็นผู้มีปัญญา มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถ อ่านเขียน พูดฟังได้ดี จนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องในสถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคข้อมูลสารสนเทศ จากงานวิจัยของสิริรัตน์ เพ็งบุญ⁽⁴⁾ ศึกษาในกลุ่มนักเรียนระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบต่อประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน การแต่งกายไม่เป็นระเบียบ เช่นเดียวกับโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภอกุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เป็นโรงเรียนที่มีเขตพื้นที่บริการ 6 หมู่บ้าน ที่ผ่านมาและตามแผนกลยุทธ์ปี 2566 -2570⁽⁵⁾ พบว่า นักเรียนต้องได้รับการส่งเสริมด้านระเบียบวินัยและบริเวณรอบๆ โรงเรียน มีแหล่งอบายมุข เป็นผลเสียต่อพฤติกรรมของนักเรียน และจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ ไตร่ตรองฯ ผลการรับรองมาตรฐานระดับคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

ในเรื่องการดูแลสุขภาพเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่าหากเด็กไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างถูกต้องและเหมาะสมในช่วงนี้จะส่งผลต่อการเกิดโรคต่อไปในอนาคตได้ ดังนั้น เด็กนักเรียนประถมศึกษาช่วงปลาย (ป.4-6) เป็นวัยที่นักเรียนมีความเข้าใจ และอ่านออกเขียนได้ ควรมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพที่ดี เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการสร้างเสริมสุขภาพและเพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามี

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียน ในโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนต่อไป

2.วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ

3.คำถามการวิจัย/สมมติฐานการวิจัย

การส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชยอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นอย่างไร

4.กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมสุขภาพ

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

2. อายุ

ปัจจัยนำ 1. ความรู้เกี่ยวกับการดูแล

2. การรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพ

ปัจจัยเอื้อ 1. สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ

ปัจจัยเสริม 1. การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ

2. การได้รับคำแนะนำสนับสนุนจาก

บุคคลอื่น

พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้าน
ร่างกายของเด็กวัยเรียน

5.วิธีการดำเนินการวิจัย

5.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional)

5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไชย อ. กุสุมาลย์ จ. ศรีสะเกษ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 417 คน

5.3 การคำนวณขนาดตัวอย่าง

ในกรณีนี้ผู้วิจัยต้องทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนก่อนแล้ว ใช้เกณฑ์โดยกำหนดเป็นร้อยละของประชากรในการพิจารณา ดังนี้⁽⁶⁾

ขนาดประชากรเป็นหลักร้อยละ ใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 25%

$$\text{จำนวนประชากร 417 คน} = \frac{417 \times 25}{100}$$

$$= 104.25 \approx 105$$

เพื่อให้ความคลาดเคลื่อนน้อยลง ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 106 คน

5.4 การสุ่มขนาดตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการคำนวณ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 106 ราย นำมาคิดตามสัดส่วนในแต่ละระดับชั้น แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก แจกแบบสอบถามจนได้กลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ผู้วิจัยรอรับและตรวจสอบความครบถ้วน

5.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม 1 ชุด คณะผู้วิจัยดัดแปลงขึ้นจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

5.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล (สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม) จำนวน 4 ข้อผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้น น้ำหนัก ส่วนสูง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเภทเลือกตอบ (Check List)

5.5.2 ปัจจัยนำ 1) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ จำนวน 7 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 2 ตัวเลือก ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยสร้างเครื่องมือตามนิยามศัพท์และการทบทวนวรรณกรรม 2) แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพ จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีการปฏิบัติ 4 ระดับ โดยต้องเลือกเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดซึ่งมีความหมายในการปฏิบัติ

5.5.3 ปัจจัยเอื้อ 1) แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีการปฏิบัติ 4 ระดับ โดยต้องเลือกเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

5.5.4 ปัจจัยเสริม 1)แบบสอบถามการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ จำนวน 4 ข้อ 2) การได้รับคำแนะนำการสนับสนุนด้านสุขภาพจากบุคคลต่างๆจำนวน 3 ข้อ

5.5.5 พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียนเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน จำนวน 16 ข้อลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีการปฏิบัติ 4 ระดับ

5.6 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถามโดยหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Index of item objective congruence : IOC) เท่ากับ 0.92 แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไป ทดลองใช้(Try-Out) และไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่คุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ศึกษาวิจัย และแบบสอบถามทั้งฉบับ หากการหาความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.77

5.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัย ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเพื่อทำการเก็บข้อมูล และเก็บข้อมูลเองตามจำนวนสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการคำนวณ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 106 รายแล้วใช้วิธีให้นักเรียนจับฉลาก เพื่อรับการแจกแบบสอบถาม ดังนี้

5.7.1 ผู้วิจัยประชุมวางแผนเกี่ยวกับแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนปฏิบัติงานภาคสนาม

5.7.2 ผู้วิจัยออกแบบสอบถาม

5.7.3 การเตรียมการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูล 106 ชุด ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม โดยใช้การจับฉลาก แจกแบบสอบถามตามสัดส่วนที่คำนวณตามระดับชั้น และแต่ห้องเรียน จนได้กลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ผู้วิจัยรับและตรวจสอบความครบถ้วนให้ได้ครบถ้วน ตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Ver.22 หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และการหาความสัมพันธ์ วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product's Moment Correlation)

6.การพิจารณาด้านจริยธรรม

วิจัยนี้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยเกี่ยวกับมนุษย์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ รหัสโครงการ คือ 006/2566 ซึ่งรับรองตั้งแต่วันที่ 21 มิถุนายน 2566 ถึงวันที่ 20 มิถุนายน 2566

7. ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนและเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ที่สุด จำนวน 106 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยแบ่งการนำเสนอแต่ละตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้น น้ำหนัก ส่วนสูง โดยการหาค่าร้อยละดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป (n = 106)	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	48	45.3
ชาย	58	54.7
อายุ		
9 ปี	16	15.1
10 ปี	35	33.0
11 ปี	28	26.4
12 ปี	27	25.5
น้ำหนัก		
น้อยกว่า 30 กิโลกรัม	14	13.2
30-40 กิโลกรัม	41	38.7
41-50 กิโลกรัม	44	41.5
มากกว่า 50 กิโลกรัม	7	6.6
ส่วนสูง		
120 – 130 ซม.	7	6.6
131 – 140 ซม.	27	25.5
141 – 150 ซม.	37	34.9
151 – 160 ซม.	35	33.0

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษ พิจารณารายชื่อดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 เพศหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 ตามลำดับ

อายุ พบว่าส่วนใหญ่อายุ 10 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา อายุ 11 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 อายุ 12 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และอายุ 9 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 ตามลำดับ

ระดับชั้น พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ตามลำดับ

น้ำหนัก พบว่าส่วนใหญ่ น้ำหนัก 41-50 กิโลกรัม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมา น้ำหนัก 30-40 กิโลกรัม จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 น้ำหนักน้อยกว่า 30 กิโลกรัม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และน้ำหนักมากกว่า 50 กิโลกรัม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ส่วนสูง พบว่าส่วนใหญ่ส่วนสูง 141-150 เซนติเมตร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา ส่วนสูง 151-160 เซนติเมตร จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ส่วนสูง 131-140 เซนติเมตร จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และส่วนสูง 120-130 เซนติเมตร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพที่เกิดขึ้นกับเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตาราง 2 และ 3

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษ (n = 106)

ระดับความรู้	ระดับคะแนน	จำนวน (n= 106)	ร้อยละ
ระดับความรู้มาก	4.7 – 7	20	18.9
ระดับความรู้ปานกลาง	2.4 – 4.6	44	41.5
ระดับความรู้น้อย	0 – 2.3	42	39.6
รวม		106	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมา มีความรู้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 39.6 และมีความรู้ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 18.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพที่เกิดขึ้นกับเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ (n = 106)

การรับรู้ประโยชน์ของ การดูแลสุขภาพ	ระดับการรับรู้				$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.การแปรงฟันอย่างถูกวิธี ช่วยลดการเกิดฟันผุ	76 (71.7)	24 (22.6)	4 (3.8)	2 (1.9)	3.65	0.63	มากที่สุด
2.การออกกำลังกายทุกวัน จะฝึกความยืดหยุ่นของ กล้ามเนื้อเอ็น ข้อต่อ	37 (34.9)	60 (56.6)	9 (8.5)	-	3.27	0.60	มาก
3.การรับประทานผักและ ผลไม้ช่วยเสริมสร้างและ ควบคุมการทำงานของ ร่างกายให้เป็นปกติป้องกัน โรค และช่วยในการขับถ่าย	71 (67.0)	31 (29.2)	2 (1.9)	2 (1.9)	3.62	0.61	มากที่สุด
4.การพักผ่อนไม่เพียงพอ ทำให้ส่งผลเสียต่อร่างกาย	57 (53.8)	47 (44.3)	2 (1.9)	-	3.50	0.59	มาก
5.การเล่นกีฬาเป็นการผ่อนคลาย คลายความเครียด	58 (54.7)	43 (40.6)	5 (4.7)	-	3.50	-	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม					3.50	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ มีการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.50$), (S.D.=0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพ ระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ ซึ่งพบว่าการแปรงฟันอย่างถูกวิธีช่วยลดการเกิดฟันผุ ($\bar{x} = 3.65$) รองลงมาคือการรับประทานผักและผลไม้ช่วยเสริมสร้างและควบคุมการทำงานของร่างกายให้เป็นปกติป้องกันโรค และช่วยในการขับถ่าย ($\bar{x} = 3.62$) รองลงมาคือการเล่นกีฬาเป็นการผ่อนคลายคลายความเครียด ($\bar{x} = 3.50$) และพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดของการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ซึ่งพบว่าการพักผ่อนไม่เพียงพอทำให้ส่งผลเสียต่อร่างกาย ($\bar{x} = 3.50$) และการออกกำลังกายทุกวันจะฝึกความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อเอ็น ข้อต่อ ($\bar{x} = 3.27$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ ได้แก่สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตาราง 4.4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุหลาบบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ (n = 106)

สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ	ระดับความคิดเห็น				$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.นักเรียนอาศัยอยู่ในบ้านที่สะอาดมีแสงสว่างที่เหมาะสม ระบายอากาศได้ดี	64 (60.4)	39 (36.8)	3 (2.8)	-	3.57	0.56	มากที่สุด
2.นักเรียนทำความสะอาดห้องพักหรือบ้านพักอยู่เสมอ	60 (56.6)	39 (36.8)	7 (6.6)	-	3.50	0.62	มาก
3.นักเรียนกำจัดมูลฝอยและสิ่งของเหลือใช้ที่ไม่จำเป็น บริเวณภายในและภายนอกบ้านอยู่เสมอ	50 (47.2)	53 (50.0)	3 (2.8)	-	3.33	0.70	มาก
4.นักเรียนจัดเก็บสิ่งของเครื่องใช้อย่างเป็นระเบียบไม่กีดขวางบริเวณทางเดิน	62 (58.5)	41 (38.7)	3 (2.8)	-	3.55	0.56	มากที่สุด
5.นักเรียนหลีกเลี่ยงการอยู่ในบริเวณที่แออัด บริเวณที่เสียงดัง และบริเวณมีฝุ่นควัน เช่น ควันบุหรี่ ควันรถ	70 (66.0)	32 (30.2)	2 (1.9)	2 (1.9)	3.62	0.61	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม					3.51	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุหลาบบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพระดับมากที่สุดจำนวน 3 ข้อ ซึ่งพบว่านักเรียนหลีกเลี่ยงการอยู่ในบริเวณที่แออัด บริเวณที่เสียงดัง และบริเวณมีฝุ่นควัน เช่น ควันบุหรี่ ควันรถ ($\bar{x} = 3.62$) รองลงมาคือนักเรียนอาศัยอยู่ในบ้านที่สะอาดมีแสงสว่างที่เหมาะสม ระบายอากาศได้ดี ($\bar{x} = 3.57$) รองลงมาคือนักเรียนจัดเก็บสิ่งของเครื่องใช้อย่างเป็นระเบียบไม่กีดขวางบริเวณทางเดิน ($\bar{x} = 3.55$) และพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดของสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุหลาบบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ใน

ระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ซึ่งพบว่านักเรียนทำความสะอาดห้องพักหรือบ้านพักอยู่เสมอ ($\bar{x} = 3.50$) และรองลงมาคือนักเรียนกำจัดมูลฝอยและสิ่งของเหลือใช้ที่ไม่จำเป็น บริเวณภายในและภายนอกบ้านอยู่เสมอ ($\bar{x} = 3.33$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ และการได้รับคำแนะนำการสนับสนุนด้านสุขภาพจากบุคคลต่างๆของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุฑมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตาราง 5 และ 6

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุฑมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ($n = 106$)

การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ	ระดับการได้รับ				$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากโทรทัศน์	39 (36.8)	62 (58.5)	5 (4.7)	-	3.32	0.56	มาก
2.นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากวิทยุกระจายเสียง	23 (21.7)	46 (43.4)	16 (15.1)	21 (19.8)	2.67	1.03	มาก
3.นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากTikTok	41 (38.7)	23 (21.7)	35 (33.0)	7 (6.6)	2.92	0.99	มาก
4.นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากYouTube	53 (50.0)	44 (41.5)	9 (8.5)	-	3.42	0.64	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					3.08	0.80	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุฑมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษมีการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆระดับมากจำนวน 4 ข้อคิด ซึ่งพบว่านักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากYouTube ($\bar{x} = 3.42$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียนของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภอกุฑมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($n = 106$) ดังตาราง 6

ตาราง 6 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกาย	ระดับพฤติกรรม				$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.นักเรียนตื่นนอนเป็นประจำทุกวันเพื่อช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก	95 (89.6)	11 (10.4)	-	-	3.90	0.30	มากที่สุด
2.นักเรียนรับประทานอาหารเช้าก่อนมาโรงเรียน	74 (69.8)	32 (30.2)	-	-	3.70	0.46	มากที่สุด
3.นักเรียนรับประทานอาหารเช้าและปรงสุกใหม่	80 (75.5)	26 (24.5)	-	-	3.75	0.43	มากที่สุด
4.นักเรียนรับประทานอาหารประเภทของมันของทอด เช่น มันฝรั่งทอดไก่ทอด ขนมปังทอด	83 (78.3)	14 (13.2)	9 (8.5)	-	3.70	0.61	มากที่สุด
5.นักเรียนดื่มน้ำสะอาดวันละ 6-8 แก้ว	53 (50.0)	49 (46.2)	4 3.8	-	3.74	0.56	มาก
6.นักเรียนแปรงฟันอย่างถูกวิธี อย่างน้อยวันละ 2 ครั้งและพบทันตแพทย์ทุก 6 เดือน	48 (45.3)	48 (45.3)	8 (7.5)	2 1.9	3.33	0.70	มาก
7.นักเรียนล้างมือก่อนและหลังทานอาหารและหลังเข้าห้องน้ำ	53 (50.0)	53 (50.0)	-	-	3.50	0.50	มาก
8.นักเรียนออกกำลังกายโดยวิธีการเล่นกีฬา เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล	74 (70.0)	28 (26.4)	4 (3.8)	-	3.67	0.70	มากที่สุด
9.นักเรียนเข้านอนก่อนเวลา 21.00 น.	42 (40.0)	53 (50.0)	11 (10.0)	-	3.30	0.64	มาก
10.นักเรียนทิ้งขยะลงในถังขยะที่มีฝาปิดมิดชิด	69 65.1	37 34.9	-	-	3.65	0.48	มากที่สุด

ตาราง 6 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกาย	ระดับพฤติกรรม				$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
11.นักเรียนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโควิด-19 เช่น สวมหน้ากากอนามัย ล้างมือบ่อยๆ รักษาระยะห่าง	87 (82.1)	19 (17.9)	-	-	3.82	0.39	มากที่สุด
12.นักเรียนใช้ผ้าปิดปากและจมูกขณะไอหรือจามทุกครั้ง	85 (80.2)	21 (19.8)	-	-	3.80	0.40	มากที่สุด
13.นักเรียนชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	83 (78.3)	18 (17.0)	5 (4.7)	-	3.73	0.54	มากที่สุด
14.นักเรียนตรวจสอบความปลอดภัยก่อนข้ามถนน	90 (84.9)	14 (13.2)	-	2 (1.9)	3.82	0.50	มากที่สุด
15.นักเรียนตรวจสอบว่าไม่มีการแตก หัก ในเครื่องเล่นก่อนเล่น	60 (56.6)	44 (41.5)	2 (1.9)	-	3.55	0.53	มากที่สุด
16.นักเรียนช่วยผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อมภายใน/นอกบ้านให้สะอาด	67 (63.2)	37 (34.9)	-	2 (1.9)	3.60	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม					3.66	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภอดุสิต จังหวัดศรีสะเกษ มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายระดับมากที่สุดจำนวน 12 ซึ่งพบว่านักเรียนดื่มนมเป็นประจำทุกวันเพื่อช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก ($\bar{x} = 3.90$) รองลงมาคือนักเรียนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโควิด-19 เช่น สวมหน้ากากอนามัย ล้างมือบ่อยๆ รักษาระยะห่าง ($\bar{x} = 3.82$) รองลงมาคือนักเรียนตรวจสอบความปลอดภัยก่อนข้ามถนน ($\bar{x} = 3.82$) รองลงมาคือนักเรียนใช้ผ้าปิดปากและจมูกขณะไอหรือจามทุกครั้ง ($\bar{x} = 3.80$) รองลงมาคือนักเรียนรับประทานอาหารสะอาดและปรุงสุกใหม่ ($\bar{x} = 3.75$) รองลงมาคือนักเรียนชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ($\bar{x} = 3.73$) รองลงมาคือนักเรียนรับประทานอาหารเข้าก่อนมาโรงเรียน ($\bar{x} = 3.70$) รองลงมาคือนักเรียนรับประทานอาหารประเภทของมัน ของทอด เช่น มันฝรั่งทอด ไก่ทอด ขนมปังทอด ($\bar{x} = 3.70$) รองลงมาคือนักเรียนออกกำลังกายโดย

วิธีการเล่นกีฬา เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล ($\bar{x} = 3.67$) รองลงมาคือนักเรียนทิ้งขยะลงในถังขยะที่มีฝาปิดมิดชิด ($\bar{x} = 3.65$) รองลงมาคือนักเรียนช่วยผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อมภายใน/นอกบ้านให้สะอาด ($\bar{x} = 3.60$) รองลงมาคือนักเรียนตรวจสอบว่าไม่มีการแตกหัก ในเครื่องเล่นก่อนเล่น ($\bar{x} = 3.55$) และพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดของพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายระดับมาก จำนวน 4 ข้อ ซึ่งพบว่านักเรียนดื่มน้ำสะอาดวันละ 6-8 แก้ว ($\bar{x} = 3.74$) รองลงมาคือนักเรียนล้างมือก่อนและหลังทานอาหาร และหลังเข้าห้องน้ำ ($\bar{x} = 3.50$) รองลงมาคือนักเรียนแปรงฟันอย่างถูกวิธี อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง และพบทันตแพทย์ทุก 6 เดือน ($\bar{x} = 3.33$) และรองลงมาคือนักเรียนเข้านอนก่อนเวลา 21.00 น. ($\bar{x} = 3.30$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน

ปัจจัย	r	p-value	แปลผล
ปัจจัยนำเข้า			
ความรู้เกี่ยวกับการดูแล	0.237	0.005*	มีความสัมพันธ์
การรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพ	0.201	<0.001*	มีความสัมพันธ์
ปัจจัยเอื้อ			
สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ	0.276	0.023*	มีความสัมพันธ์
ปัจจัยเสริม			
การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ	0.049	0.501	ไม่มีความสัมพันธ์
การได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลอื่น	-0.02	0.517	ไม่มีความสัมพันธ์

$p^* < 0.05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน ปัจจัยนำเข้าได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการดูแล และการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.237 และ 0.231 ตามลำดับ โดยแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนปัจจัยเอื้อ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.276 โดยทั้งโดยแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และปัจจัยเสริมการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียนและการได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน

8.สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาการส่งเสริมสุขภาพเด็กวัยเรียนในโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไผ่ อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษ ปรากฏดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปพบว่า เด็กวัยเรียนในโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไชย อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษ เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 และเพศหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 พบว่าส่วนใหญ่อายุ 10 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาอายุ 11 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมาอายุ 12 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาอายุ 9 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 น้ำหนักพบว่าส่วนใหญ่ น้ำหนัก 41-50 กิโลกรัม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาน้ำหนัก 30-40 กิโลกรัม จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาน้ำหนักน้อยกว่า 30 กิโลกรัม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และน้ำหนักมากกว่า 50 กิโลกรัม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ส่วนสูงพบว่าส่วนใหญ่ส่วนสูง 141-150 เซนติเมตร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาส่วนสูง 151-160 เซนติเมตร จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาส่วนสูง 131-140 เซนติเมตร จำนวน 27 คน รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 25.5 และส่วนสูง 120-130 เซนติเมตร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชยอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.51 รองลงมามีความรู้อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 39.62 และมีความรู้ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 18.87 ตามลำดับ

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพที่เกิดขึ้นกับเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชยอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ มีค่าเฉลี่ย 3.50 มีความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

5. ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชยอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ มีค่าเฉลี่ย 3.51 มีความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ ของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชยอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษมีค่าเฉลี่ย 3.08 มีความรู้อยู่ในระดับ มาก

7. ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับคำแนะนำการสนับสนุนด้านสุขภาพจากบุคคลต่างๆ ของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชยอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ มีค่าเฉลี่ย 3.47 มีความรู้อยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาภาคตัดขวาง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มา เป็นแนวทางในการดูแลสุขภาพของการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชยอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามตอบกลับ ร้อยละ 100

3. ข้อมูลปัจจัยนำ ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไชย อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษจากการสุ่มตัวอย่างของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไชย อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษ ชั้นปีที่ 4-6 มีระดับความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าเด็กวัยเรียนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพอยู่ในระดับสูง เป็นวัยที่สามารถรับข้อมูลทางสุขภาพจากหลายช่องทาง เช่น สื่อโทรทัศน์ ครู ผู้ปกครอง บุคลากรสาธารณสุข และเป็นวัยสนใจใฝ่รู้ ใส่ใจดูแลสุขภาพให้ตนเองมีสุขภาพที่ดีเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน และทัศนคติเกี่ยวกับการดูแล

สุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียน อธิบายได้ว่า หากเด็กวัยเรียนมีความเชื่อด้านสุขภาพในทางที่ดีจะทำให้เกิดพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในทางที่ดี ตรงกันข้ามหากเด็กวัยเรียนมีความเชื่อด้านส่งเสริมสุขภาพในทางที่ไม่ดี ทำให้เกิดพฤติกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพในทางที่ไม่ดีด้วยเช่น กันจากการศึกษาพบว่าความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพและการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของนุจรี ไชยมงคล, ยური พงศ์จตุรวิทย์และวณิตา ขวัญสำราญ (2557)⁽⁷⁾

4. ข้อมูลปัจจัยเอื้อ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ ระดับคะแนนในการปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไผ่ อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษจากการสุ่มตัวอย่างของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไผ่ อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษ ชั้นปีที่ 4-6 มีระดับคะแนนในการปฏิบัติกับการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าเด็กวัยเรียนมีระดับคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงในการรับรู้สถานะสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียน เนื่องจากเด็กวัยเรียนมีประสบการณ์ในการสร้างเสริมสุขภาพ ที่ได้ความรู้มาจากการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพของโรงเรียนและวิชาที่เรียน เช่น การทำความสะอาดห้องพักหรือบ้านพักอยู่เสมอ ปัจจัยเอื้อมีผลต่อพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้วย ในการได้รับประสบการณ์สร้างเสริมการดูแลสุขภาพ การรับรู้สถานะสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของนุจรี ไชยมงคล, ยური พงศ์จตุรวิทย์ และวณิตา ขวัญสำราญ⁽⁷⁾ พบว่าเด็กวัยเรียนเห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่อาศัย ความสะอาดและความเป็นระเบียบที่บ้านของนักเรียน

5. ข้อมูลปัจจัยเสริม ระดับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆกับของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไผ่ อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษจากการสุ่มตัวอย่างของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไผ่ อ. อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษ ชั้นปีที่ 4-6 และมีระดับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลด้านสุขภาพแก่เด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมาก พบว่าปัจจัยเสริมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียนปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และการได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลอื่นสอดคล้องกับการศึกษาของนุจรี ไชยมงคล, ยური พงศ์จตุรวิทย์ และวณิตา ขวัญสำราญ⁽⁷⁾ พบว่าเด็กวัยเรียนได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร จากบุคลากรสาธารณสุขและบุคคลในครอบครัว ชุมชน ทำให้เด็กวัยเรียนมีทางเลือกในการแก้ปัญหาที่จะเผชิญได้ และสื่อต่าง ๆ ที่สามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

6. ข้อมูลระดับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไผ่ อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษจากการสุ่มตัวอย่างของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ต. ทุ่งไผ่ อ.อุทุมพรพิสัย จ. ศรีสะเกษ ชั้นปีที่ 4-6 มีระดับพฤติกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า เด็กวัยเรียนมีความสามารถในการดูแลสุขภาพด้วยตนเองได้ดีผู้ปกครองเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาในบางเรื่องเท่านั้น เป็นช่วงวัยของการมีสุขภาพที่ดี มีพลังที่จะเรียนรู้ และปฏิบัติพฤติกรรมการดูแลตนเองสอดคล้องกับการศึกษาของสกุณา บุญนารากร⁽⁸⁾ พบว่าพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพตนเองของเด็กวัยเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 คน มีระดับความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด

7. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน ปัจจัยนำได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการดูแล และการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน โดยแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ PRECEED – PROCEED Model ของ Green & Krueter⁽⁹⁾ ส่วนปัจจัยเอื้อ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.276 โดยแสดงผลว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และจิตสังคมมีการพัฒนาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในเรื่องความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของเด็กนักเรียนและเพื่อให้เป็นโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพที่มีความสมบูรณ์โดยใช้นโยบายหลักการทำงานของในโรงเรียนควบคู่ไปกับการส่งเสริมสุขภาพ และเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการส่งเสริมสุขภาพต่อไปในอนาคต⁽¹⁰⁾ ส่วนปัจจัยเสริมการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียนและการได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียนซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของสุรวิรัตน์ รุ่งเรือง และสมเกียรติ สุขชนันตพงศ์⁽¹¹⁾ ซึ่งพบว่า การปฏิบัติพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพ ได้แก่การได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลต่างๆ มีความสัมพันธ์กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพ ดังนั้นถ้าอธิบายจาก แนวคิดของ PRECEED – PROCEED Model ของ Green & Krueter⁽⁹⁾ ว่าให้เห็นความสำคัญของผลลัพธ์ (outcomes) มากกว่าปัจจัยนำเข้า (inputs) ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นการผลักดันให้ผู้วางแผนพิจารณาผลลัพธ์ที่ต้องมาก่อนในการวางแผน แล้วจึงค่อยพิจารณาถอยหลังไป ว่ามีปัจจัยหรือสาเหตุผลลัพธ์อะไรบางอย่างที่จะส่งผลต่อกระบวนการวางแผน ซึ่งเป็นไปได้ว่าช่วงที่ศึกษาเป็นช่วงระบาดของโรคโควิด-19 นักเรียนอยู่ในระบบโรงเรียนน้อย จึงขาดผู้เป็นแรงผลักดันปัจจัยเสริมในการดูแลสุขภาพ ทั้งครูและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข สอดคล้องกับข้อมูล สำนักส่งเสริมสุขภาพ⁽¹²⁾

11. ข้อเสนอแนะ

11.1 ข้อเสนอแนะในการศึกษา

1. ควรนำรูปแบบการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ในเรื่องได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ กับการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียนให้มากขึ้น

2. ควรนำรูปแบบการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไผ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ในเรื่องให้การได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลอื่น เช่น บุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการดูแลสุขภาพและพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพด้านร่างกายของเด็กวัยเรียนให้มากขึ้น

11.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การดูแลสุขภาพเชิงคุณภาพ ในบริบทเชิงสังคมเชิงวัฒนธรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับเป็นแนวทางในการสร้างเสริมสุขภาพเด็กวัยเรียน

12.เอกสารอ้างอิง

1. Hockenberry, M and Wilson, D. 2013. Wong's Nursing Care of Infants and Children. 9th ed. St. [อินเทอร์เน็ต]. Louis: Elsevier-Mosby. 2013 [เข้าถึงเมื่อ 9 ธ.ค. 2564]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.sciepub.com/reference/306303>
2. วรณัฐ อติศัยศักดิ์ และ ศิริวรรณ สมานมิตร.(2554). แนวทางในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเด็กและเยาวชน ตำบลระแว้ง. [อินเทอร์เน็ต]. 2554 [เข้าถึงเมื่อ 9 ธ.ค. 2564]. เข้าถึงได้จาก: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/colakkujournals/article/view/88338>
3. ดุสิต หังเสวก. เอกสารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิด เล่ม 3. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์. 2552.
4. สิริรัตน์ เฟื่องบุญ. การพัฒนาการดำเนินกิจกรรมนักเรียนด้านการส่งเสริมคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์แก่นักเรียนโรงเรียนหนองยาว อำเภอเบญจลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ. กศม.บริหารการศึกษา.2546.
5. แผนกลยุทธ์ปี 2566 -2570 โรงเรียนบ้านทุ่งไชย (พัฒนานุสรณ์) ตำบลทุ่งไชย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ.[อินเทอร์เน็ต]. 2566 [เข้าถึงเมื่อ 9 มิ.ย. 2566]. เข้าถึงได้จาก: https://data.bopp-obec.info/web/index_view_history.php?School_ID=1033530395&page=plan&fbclid=IwAR2X7rhx1kScghjwMq1micRyIFhZaK-x_ujmaDginjZMWXTx0eMhFqt6XAY
6. ธีรวิมล เอกะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. 2543.
7. นุจรี ไชยมงคล, ยรี พงศ์จตุรวิทย์และวณิดา ขวัญสำราญ. พฤติกรรมสุขภาพของเด็กวัยเรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง. [อินเทอร์เน็ต]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 14 ธ.ค. 2564]. เข้าถึงได้จาก: <https://ojs.lib.buu.ac.th/index.php/nursing/article/view/3172>
8. พวงทอง ป้องภัยและสกุณา บุญนรากร. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส.[อินเทอร์เน็ต]. 2554 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 ธ.ค. 2564]. เข้าถึงได้จาก: <https://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2010/6445>
9. Aboumater H, Ristaino P, Davis RO, et al. 2012. Infection prevention promotion program based on the Precede model: Improving hand hygiene behaviors among healthcare personnel. [อินเทอร์เน็ต]. Infection Control and Hospital Epidemiology Geneva: Office; 2012 [เข้าถึงเมื่อ 9 ธ.ค. 2564]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.cambridge.org/core>
10. Louise Person.2016.Health Promotion in Schools Results of a Swedish Public HealthProject. [อินเทอร์เน็ต]. Office; 2016 [เข้าถึงเมื่อ 9 ธ.ค. 2564]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A916794&dsid=-477>
11. สุริรัตน์ รุ่งเรือง และสมเกียรติ สุขนันตพงศ์.พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.[อินเทอร์เน็ต]. 2554 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 ธ.ค. 2564]. เข้าถึงได้จาก: <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/BSRI/article/view/356>
12. สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย.คู่มือการดำเนินงานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ พ.ศ. 2558 (ฉบับปรับปรุง). [อินเทอร์เน็ต].นนทบุรี:สำนักงาน;2558 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 ธ.ค. 2564]. เข้าถึงจาก: <https://hp.anamai.moph.go.th/th/manuals-of-official/209024>